

РЕШЕНИЕ

№ 2581

гр. София, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 23.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9833** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба Я. Д. Ц., против Решение № СОА21-РИ09-423/20.09.2021г., издадено от заместник – кмет на Столична община, с което според оспорващата страна е отказан достъп до обществена информация.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение, като се поддържа, че същото е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби. Иска се отмяна на оспорваното решение и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне и предоставяне на заявената информация. Претендират се разноски, з което е представен списък.

Ответникът – за..кмет на СО, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, прие за установено следното:

Със заявление вх.№ 34731-СОА21-ЕВ01-618/04.09.2021г, оспорващият е поискал достъп до обществена информация, а именно пълната информация по проекта за

инсталирането на инсинератор.

С оспореното решение, в т.1, ответникът е предоставил пълен достъп до исканата информация чрез предоставяне на интернет адрес, отчитайки желанието на заявителя същата да бъде в електронен вид. Със същото решение административният орган се е произнесъл по това и още три заявления на жалбоподателя, които обаче попадат извън рамките на настоящето производство и не следва да бъдат предмет на контрол за законосъобразност по това дело.

Предвид така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите прави изводи :

Жалбата е депозирана е подадена в срок, от лице имащо правен интерес да оспорва, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което съдът я приема за процесуално ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА при следните съображения:

Решението е издадено от компетентен орган и в предвидената в закона форма. Общественията отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган като спор по този въпрос между страните няма.

При издаването му са спазени изискванията за форма по смисъла на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ, съответно са спазени изискванията за форма, включваща мотиви и следващ се от тях диспозитив.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира и които да са основания за отмяната на акта по смисъла на чл.146, т.3 от АПК. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание

Оспорваната заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Между страните не се спори, че ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3 от същия закон. Заявлението е направено от лице по чл.4, ал.1 ЗДОИ.

Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, която по определението на чл.9 от ЗДОИ е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации - официална или служебна по своя характер. Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на търсената информация от заявителя, заявлението трябва да е адресирано или препратено до задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ, информацията да отговаря на понятието, регламентирано с разпоредбата на чл. 9, ал.1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл.28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени дали са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено

значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, същият закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. В настоящия случай зам.- кметът има качеството на задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като е оторизиран да разглежда заявления за достъп до обществена информация, касаеща данни относими към поверените му структури в СО и съответно да постановява решения за предоставяне или отказ за предоставяне на търсената информация. С оглед изложеното, оспореното решение е издадено в съответствие с административно – производствените правила и не са налице основания за отмяната му съобразно чл. 146, т. 1- 3 от АПК. При извършена проверка за спазване на материалния закон при издаване на процесното решение, настоящият състав взе предвид следното:

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация” по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, като според цитираното определение, в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е два вида: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 от ЗДОИ) и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 от ЗДОИ).

С оглед гореизложеното, съдът намира, че исканата от оспорващия информация има характера на служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като същата е свързана с осъществяваната от страна на органа дейност по организация и контрол по предоставянето на топлинна енергия на територията на Столична община.

Въз основа на това съдът приема, че с така постановеното решение по т.1 е даден отговор по искането на заявителя, като не се установи в производството пред съда задълженият субект по чл.3 ЗДОИ да е разполагал с информация в по-голям обем по поставения въпрос. Поради това, съдът в настоящия състав приема, че не е налице отказът, твърдян от оспорващия. Тук е моментът да се отбележи, че останалите оплаквания са извън предмета на делото е касаят други обстоятелства, респ. са предмет на други заявления, по които обаче съдът няма правомощия да се произнася, тъй като не е валидно сезиран.

Предвид горното, настоящият състав приема оспорването за неоснователно и като такова следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 100лв.

за юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 78, ал.6 от ГПК във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискана до приключване на устните състезания.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Д. Ц., против Решение № СОА21-РИ09-423/20.09.2021г., издадено от заместник – кмет на Столична община, с което според оспорващата страна е отказан достъп до обществена информация.

ОСЪЖДА „Я. Д. Ц. да заплати на Столична община сумата от 100лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: